

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 76/03-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. marca 2003 o sťažnosti Ing. V. B., bytom B., zastúpenej komerčnou právničkou JUDr. M. M., K., ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13 ods. 1 a 3, čl. 19 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 1 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom v Považskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 46/00, takto

r o z h o d o l :

Späťvzatie sťažnosti Ing. V. B. p r i p ú š ť a a konanie o nej z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. decembra 2002 doručená sťažnosť Ing. V. B., bytom B., (ďalej len „navrhovateľka“), zastúpenej komerčnou právničkou JUDr. M. M., K., ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13 ods. 1 a 3, čl. 19 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 1 a 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Okresným súdom v Považskej Bystrici (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 46/00. Ku porušeniu uvedených práv navrhovateľky došlo podľa jej mienky priet'ahmi v konaní okresného súdu.

Sťažnosť navrhovateľky nemala viacero zákonom predpísaných náležitostí. Nebolo k nej pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo pre komerčného právniká udelené výslovne na jej zastupovanie pred ústavným súdom. Na výzvu ústavného súdu navrhovateľka doplnila a upravila svoju sťažnosť podaním, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 10. februára 2003, keď predložila aj splnomocnenie pre komerčnú právničku JUDr. M. M.. Keďže ani po doplnení sťažnosť nespĺňala požiadavky § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde), lebo z nej nebolo zrejmé, ktoré práva navrhovateľky, kto a akým spôsobom podľa jej mienky porušil, vyzval ústavný súd právnu zástupkyňu navrhovateľky na jej doplnenie a úpravu.

Právna zástupkyňa navrhovateľky podaním doručeným ústavnému súdu 17. marca 2003 oznámila, že sťažnosť berie späť, lebo po prevzatí veci zistila, že neboli vyčerpané všetky prostriedky, ktorými sa navrhovateľka mohla domôcť svojich práv, pričom zvlášť uviedla sťažnosť podľa § 17 a nasl. zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov. Navrhovateľka mieni najprv využiť na ochranu svojich práv aj tento prostriedok nápravy.

Podľa § 54 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie zastaví okrem prípadu, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa. V danom prípade ústavný súd nezistil, že by došlo ku takým porušeniam práv navrhovateľky, pred ktorými by bolo nemožné brániť sa ináč ako pred ústavným súdom, alebo že by iné prostriedky, ktoré jej zákon na ochranu jej práv poskytuje, neboli účinné vo vzťahu k závažnosti namietaného porušenia práv (PL. ÚS 25/03). Preto ústavný súd rešpektuje vôľu navrhovateľky a pripustil späťvzatie sťažnosti.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. marca 2003